מחוון למורה

מחוון: ימי המילואים: "ושכנתי בתוך בני ישראל"

1. 1. רחיצה: "וְרָחַצְתָּ אֹתָם, בַּמָּיִם"; 2. לבישת הבגדים (ה-ו, ח-ט); 3. משיחה: "וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ; וּמָשַׁחְתָּ, אֹתוֹ".
2. "עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן", "וְעַל־בֹּהֶן יָדָם הַיְמָנִית, וְעַל־בֹּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית". פירוש אפשרי: שמיעה, מעשה והליכה מוקדשים לשירות (תשובות פתוחות).
3. "שִׁבְעַת יָמִים, תְּמַלֵּא יָדָם". שבעה ימים כמו שבעת ימי הבריאה, או כדי שהשינוי יהיה עמוק (תשובות פתוחות).
4. בשניהם המילה "תמיד": עבודה קבועה, כל יום, שאינה נפסקת. רש"י: "מִיּוֹם אֶל יוֹם – וְלֹא יַפְסִיק יוֹם בֵּינָתַיִם".
5. רש"י: "עַל מְנָת לִשְׁכֹּן אֲנִי בְּתוֹכָם" (הוצאתי כדי לשכון). אבן עזרא: "כי לא הוצאתי אותם ממצרים רק בעבור שיעשו לי משכן": זו המטרה היחידה. (שניהם רואים קשר של מטרה; אבן עזרא מדגיש "רק").
6. "לְכַפֵּר עַל מַעֲשֵׂה הָעֵגֶל שֶׁהוּא פַּר". הפירוש מניח שחטא העגל קדם לציווי המשכן (שיטת רש"י, ראו שמות לא, יח).
7. א. רש"י: "על מנת לשכון אני בתוכם", יציאת מצרים נועדה לכך שה' ישכון בתוך העם. אבן עזרא: "לא הוצאתי... רק בעבור", השכינה במשכן היא המטרה היחידה, ומביא "תעבדון את האלהים על ההר הזה" (ג, יב). ב. רמב"ן: לפי הפשט השכינה היא "צורך הדיוט", לטובת ישראל; אבל ה"סוד" שהיא גם "צורך גבוה", כביכול ה' רוצה לשכון בעם (ישעיהו "ישראל אשר בך אתפאר"). עמדה מנומקת של התלמיד. ניקוד מוצע: א 10 (5 לכל פרשן); ב 10 (הסבר 6, עמדה 4).

פרשנות מסומנת כפרשנות (רש"י, רמב"ן, אבן עזרא, ספורנו, רשב"ם ואור החיים מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה' מובא בכתיב ה'. ממלכתי: פרקי ציווי המשכן בספר שמות (כה-לא) נלמדים בחטיבה העליונה בלימודי התנ"ך (קריאה צמודה, ניתוח ספרותי ודיון ערכי); יש לבדוק מול תכנית הבגרות העדכנית ובחירת בית הספר. חמ"ד: לימוד חומש עם פרשנים (רש"י, רמב"ן, אבן עזרא, ספורנו ומדרש); הפרשנות מסומנת כפרשנות. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.